

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3158/2016. (VII. 22.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Pesti Központi Kerületi Bíróság 20.B.VIII.33083/2013/12-III. számú és a Fővárosi Törvényszék 27.Bf.VIII.7277/2014/8. számú ítéletei, valamint a Kúria Bfv.II.607/2015/14. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselővel eljárva az Abtv. 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyet az Alkotmánybíróság főtítkárnak hiánypótlási felhívására kiegészített. Az indítványban a Pesti Központi Kerületi Bíróság 20.B.VIII.33083/2013/12-III. számú és a Fővárosi Törvényszék 27.Bf.VIII.7277/2014/8. számú ítéletei, valamint a Kúria Bfv.II.607/2015/14. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben az indítványozót a Pesti Központi Kerületi Bíróság (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) 20.B.VIII.33083/2013/12-III. számú ítéletében bűnösnek mondta ki önbíráskodás büntetében, és emiatt, valamint szerzői jog megsértésének vétsége miatt – halmazati büntetésül – kettő év börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását három év hat hónapi próbaidőre felfüggesztette.
- [3] A másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék (a továbbiakban: másodfokú bíróság) 27.Bf.VIII.7277/2014/8. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és az indítványozó bűncselekményét fegyveresen elkövetett önbíráskodás büntetének minősítette. A kettő év, börtön fokozatban letöltendő szabadságvesztés főbüntetés mellett az indítványozót három év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Az elsőfokú bíróságnak a szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztését megállapító ítéleti rendelkezését mellőzte, és rendelkezett arról is, hogy az indítványozó a szabadságvesztés büntetéséből annak 2/3-ad része kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. Az elsőfokú bíróság ítéletét egyebekben helybenhagyta.
- [4] Az indítványozó felülvizsgálati kérelemmel fordult Kúriához. A Kúria a Pesti Központi Kerületi Bíróság 20.B.VIII.33083/2013/12-III. számú és a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 27.Bf.VIII.7277/2014/8. számú ítéletét hatályában fenntartotta.
- [5] 2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában és annak kiegészítésében kifejtette, hogy az első- és másodfokú bírósági ítéletek és a Kúria végzése sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz, illetve a XXVIII. cikk (3) bekezdésében biztosított védelemhez való jogát.
- [6] Az indítványozó a tisztességes eljáráshoz való jogának és a védelemhez való jogának a megsértését abban látta, hogy az elsőfokú bíróság úgy hozott ítéletet, hogy azt a sértett nyomozati szakaszban megtett egyetlen vallomásra alapította. A vád és a védelem indítványa ellenére sem került sor a sértett bíróság előtti meghallgatására és a vádlottal (az indítványozóval) történő szembesítésére. Az elsőfokú bíróság a sértett tanú kihallgatásának mellőzésével teljes mértékben elzárta mind a vádlottat (az indítványozót), mind a védelmet attól, hogy a tanúhoz kérdést intézzenek, vagy a közvetlen vallomásra észrevétel tegyenek és ezt követően esetlegesen további bizonyítási indítványt terjesszenek elő a tényállás további tisztázása érdekében. Ezzel sérültek a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX törvény (a továbbiakban: Be.) 75. és 286. §-ai, és ezáltal az Alaptörvényben biztosított jogok is.
- [7] Ezt a mulasztást a másodfokú bíróság és a Kúria is figyelmen kívül hagyták, és így döntéseikkel szintén alapjogi sérelmet okoztak.
- [8] Mindezekre figyelemmel az indítványozó kérte az említett bírói döntések alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, valamint azt, hogy az Alkotmánybíróság hívja fel a jogerős döntés végrehajtásának a felfüggesztésére az eljáró bíróságot.

- [9] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie.
- [10] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszát határidőn belül terjesztette elő.
- [11] Az indítvány a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésében előírt feltételeinek az alábbiak szerint felel meg. Az indítvány az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmének lényegét, az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit és megfelelő indokolást is tartalmaz. Ezenkívül megjelöli a sérelmezett bírói döntéseket és kifejezetten kéri azok megsemmisítését.
- [12] 3.2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján a továbbiakban azt vizsgálta meg, hogy az Abtv. 27. §-ában, valamint az Abtv. 29–31. §-aiban foglalt tartalmi feltételeket az alkotmányjogi panasz kimeríti-e. Az egyedi ügyben való érintettség megállapítható, mivel az indítványozó a panasszal támadott ügy terheltje volt. Megállapítható továbbá, hogy az indítványozónak a támadott határozatokkal szemben további jogorvoslati lehetősége nem állt fenn.
- [13] Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság további tartalmi feltételeiként nevesíti, hogy a panasznak a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést kell tartalmaznia.
- [14] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panasz a tisztességes eljáráshoz való joggal és a védelemhez való joggal összefüggésben elsősorban arra irányult, hogy az Alkotmánybíróság a büntetőeljárás során beszerzett bizonyíték (sértett tanúvallomása) bizonyító erejét, illetve törvényességét és az eljárás lefolytatásának törvényességét a bíróságtól eltérő módon értékelje, és alaptörvény-ellenesnek minősítse.
- [15] Az alkotmányjogi panaszban állított alapjogsérelemre az indítványozó már az alapügyben is hivatkozott, a másodfokú bíróság pedig a sértett nyomozati szakaszban tett tanúvallomásával összefüggésben rögzítette, hogy a sértett ismert külföldi címén az idézést nem vette át, az elsőfokú bíróság így a Be. 296. § (1) bekezdésének a) pontja alapján felolvasással tette a bizonyítás anyagává a nyomozás során tett vallomását. A nyomozás során a sértett törvényes figyelmeztetést követően tolmács jelenlétében tette meg és írta alá vallomását, a nyomozás során tett vallomása tehát törvényes bizonyíték, amely az ismertetéssel a bírósági eljárásban felhasználható.
- [16] Az Alkotmánybíróság ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja rámutatni a következőkre. A Be. főszabályként a (sértett) tanú jelenlétét és bíróság előtti vallomástételét írja elő. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a (sértett) tanúnak minden esetben jelen kell lennie a tárgyaláson. A Be. – a vád ésszerű határidőn belül történő elbírálása érdekében – több olyan rendelkezést is tartalmaz, amely kifejezetten azt az esetkört szabályozza, amikor a bírósági eljárási szakaszban a (sértett) tanú nincs jelen. Többek között ilyen szabály a Be. 296. §-a is.
- [17] Az Alkotmánybíróság ezért megállapította, hogy az eljáró bíróságoknak – az állandó ítélkezési gyakorlattal összhangban álló – jogszabály-értelmezése és eljárása nem ébreszt a támadott döntésekkel szemben alaptörvény-ellenességi kételyt {3111/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [3]; 3039/2015. (II. 20.) AB végzés, Indokolás [23]}.
- [18] Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszában a tisztességes eljáráshoz való jog, illetve a védelemhez való jog tekintetében előadottak nem minősülnek a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességnek.
- [19] 3.3. Az Alkotmánybíróság azt is megállapította, hogy az indítványozó panasz nem tartalmaz semmilyen alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem.
- [20] 4. A kifejtettek alapján az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozó panaszában a kifogásolt bírósági döntésekben foglaltakkal kapcsolatosan nem állított bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetett fel, így nem teljesítette az Abtv. 29. §-ában meghatározott befogadhatósági feltételek egyikét sem.
- [21] Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére is, az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

[22] Az alkotmányjogi panasz visszautasítása miatt okafogyottá vált az indítványozónak az eljáró bíróság felhívására vonatkozó – a támadott határozat végrehajtásának felfüggesztésére irányuló – kérelme is.

Budapest, 2016. július 11.

Dr. Szívós Mária s. k.,
tanácsvezető,
előadó alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/37/2016.

